

# Glijmoshpits blauwe plekken en halveliterblikken bier

## De zesde editie van Dön't Münd Thë Füzz was er eentje voor in de boeken

Tekst: Lieven Taverne | Beeld: Jasper Groothuizen

Het is zaterdagavond 17 juni. Groenordhallen 2 lijkt van buiten verlaten, maar binnen klinkt snoeiharde rock. Vijf (nog underground) bands mogen in een piepklein zaaltje hun geluid laten horen tijdens de zesde editie van Dön't Münd Thë Füzz. Het gebouw gaat in 2024 tegen de grond, maar het eerste sloopwerk wordt deze avond al verricht.

Na wat men noemt een "Leids halfuurtje", wordt de avond afgetrapt met de band **Medgar**. De vier Leidenaren zijn pas vorig jaar augustus begonnen maar zijn flink aan de weg aan het timmeren. Al gauw vult het kleine zaaltje zich met belangstellenden.

Ze rammen er in rap tempo wat nummers doorheen en schudden het publiek wakker met dikke riffs en een vunzige gitaar. Buiten koelt het eindelijk af, maar binnen begint de temperatuur al flink te stijgen. Dit resulteert in een zanger in ontbloot bovenlijf die de kop van zijn romp headbangt. Dan is het laatste nummer van het trio alweer aangebroken. "We moesten het nummer een naam geven", zegt de zanger. "Je hebt het zo vaak over dat ene dingetje, dus het volgende nummer heet dingetje". Nou, noem het meer een ding. Een muur van geluid komt door de speakers. Meer energie past er niet in zo'n klein zaaltje.

Als tweede mag **Headfirst** het podium betreden. "Soundcheck? Fuck soundcheck". De blikken bier gaan open dus is het tijd om te beginnen. De setlist wordt ter plekke bepaald en na wat gestuntel met een monitor die niet wil werken kan de band eindelijk van start. Tijdens het nummer 'Sing and shout' barst de eerste moshpit van de avond los. Klein maar zeker niet bescheiden. Er wordt flink op los gebeukt en gezweet. "Ik heb het fucking warm" zegt de zanger terwijl hij op het ritme met een waaier zwaait. Het nummer 'Bluesy bitch' wordt ingezet waarbij stilstaan onmogelijk is. Een dikke bluesriff galmt door het zaaltje heen. "Dit is een nieuwe tune, we hebben dit afgelopen week geschreven." En weer komt Headfirst met een keihard nummer. De band gaat onvermoeid door. Dat de temperatuur tot standje snelkookpan stijgt maakt ze niks uit. "Het is meer sweat first" zegt een bandlid aan het einde lachend.

De derde band die vanavond de tent af mag breken is **STAPLERS**. De vloer is inmiddels nat van het bier, cola en zweet. Met hun Artic Monkeys-achtige geluid, maar aan de andere kant ijzersterke rock weten ze het publiek wel te overtuigen. Een flinke moshpit wordt ingezet wat leidt tot de nodige vlieg, stunt, glij en -valpartijen. De band laat zich niet afleiden en speelt de ene na de andere catchy riff. Op de valreep volgt er nog een cover van "Go with the flow" van Queens of the Stone Age. Na een half uur knallen verlaat de band opgetogen maar gutschend van het zweet het podium.

Dan is band nummer vier alweer aan de beurt. Inmiddels is deze plek bekend terrein voor de vierkoppige band **Acid Reflux** want ze hebben er al vijf(!) keer eerder gestaan. Toeval? Niet echt. De organisator van Dön't Münd Thë Füz is namelijk ook de zanger van deze band. Logisch dus.

De liefdesbaby van Nirvana en Soundgarden klinkt door het zaaltje en het publiek gaat er flink van los. Hier en daar onstaat nog een moshpit, wat ondertussen steeds meer op schaatsen begint te lijken vanwege de gladde vloer, maar daar trekt het publiek zich niks van aan. De mix van punk en grunge wordt goed ontvangen bij het inmiddels bezwete publiek. Bij het slotakkoord smijt de frontman hijgend zijn gitaar in het drumstel achter hem. Zo, die ligt.

De laatste band, **ANKLEBITERS**, is een vreemde eend in de bijt tussen al die Leidenaren. Het punkviertal is helemaal vanuit Ede komen reizen. Doorzettingsvermogen heeft de band dus zeker, en dat laten ze ook op het podium zien. "Wie kent hier een band genaamd Rage Against the Machine?" schreeuwt de frontman. Bulls on Parade wordt ingezet en het publiek headbangt vol overgave mee. Hun recent uitgebrachte single 'Radicality' bestaat uit vurige riffs waarbij het onmogelijk is om met je voeten aan de plakkerige vloer te blijven staan. Een cover van Territorial Pissings van Nirvana volgt, waarbij het publiek weer explodeert in een moshpit. Zelfs met deze, bijna niet uit te houden temperaturen kunnen ze nog een stevig potje beuken. Punk met een hoofdletter p kun je wel zeggen want de band gaat van de eerste tot de laatste minuut vol gas door.

Nat van het zweet maar nog springlevend van de adrenaline stuiteren de laatste mensen het zaaltje uit. Er wordt wat nagekletst, de laatste halve liter blikken pils worden opengetrokken, en er volgt nog een jamsessie in het zaaltje (die inmiddels ook als sauna fungeert). Er hangt een relaxte sfeer maar ook een beetje melancholisch. De zesde editie van Don't Mind The Füz is tot zijn einde gekomen. En de volgende zal op een andere locatie plaats moeten vinden vanwege de sloop van het gebouw. Waar het evenement zich in de toekomst zal vestigen, is nog een verrassing, maar deze zes edities beloven veel goeds voor in de toekomst.

*Moshpitdrang gekregen van dit artikel? 7 juli organiseert Dön't Münd Thë Füz in samenwerking met Hondsdol een avond vol punk, grunge en rock. Onder andere Acid Reflux, Psychose en Asintomáticos komen spelen. Ga voor meer informatie [naar Instagram](#).*